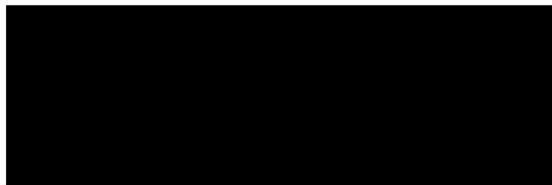

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
Érkezett: 2019 DEC 06.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 x 1 db	elu'

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Képv.:

dr. Molnár Angelika ügyvéd

kiegészítő tájékoztatás

a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 11.K.27.803/2018/17. számú
ítéletének alaptörvény-ellenessége
megállapítására és megsemmisítésére;

valamint a Kúria Kfv.V.35.313/2019/2-I.
számú, felülvizsgálati kérelem befogadását
megtagadó végzésének alaptörvény-
ellenessége megállapítására és
megsemmisítésére

irányuló alkotmányjogi panasz alapján

IV/1387-2/2019.

számon folyamatban lévő eljárásban

dr. Molnár Angelika egyéni ügyvéd

Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: IV/1387-2/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED]
[REDACTED] mint korábbi felperes, jelen beadványban
indítványozó, a kívül jegyzett, és korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján
(jogi képviselő adatai: dr. Molnár Angelika egyéni ügyvéd.)
el [REDACTED]

[REDACTED] Magyarország Alaptörvényének
24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
(továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványára IV/1387-
2/2019. számon eljárás van folyamatban, melyhez kapcsolódóan az alábbi kiegészítő
tájékoztatást küldjük meg a T. Alkotmánybírósághoz.

Az alkotmányjogi panasz indítványban foglaltakat változatlanul fenntartjuk, azonban az alábbi, most tudomásunkra jutott, és álláspontunk szerint az ügy elbírálása szempontjából jelentős körülményről tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot.

Mint a beadványunkban a tisztességes eljárás jogának sérelme kapcsán hivatkoztunk rá, az indítványozó ügyében a Bíróság azt állapította meg, hogy „a [REDACTED] apcsán tett jogerős adóhatósági megállapítások jogszerűsége, megalapozottsága már nem vitatható, e körben jogerős bírósági döntés is született”. Levezettük, hogy mindebből az következett, hogy az indítványozó az őt érintő közigazgatási perben semmilyen módon nem tudta volna igazolni az állításait mindamelllett, hogy mindvégig vitatta - többek között - a társosztálynak a társaságot érintő vizsgálatban az indítványozó egyéb jövedelmére tett megállapításait, ugyanis ilyenformán az indítványozó el volt zárva annak az elvi lehetőségétől is, hogy a vele szemben indított hatósági eljárásban érdemben védekezhessen, illetve - beleértve a közigazgatási per kezdeményezését is - bármilyen jogorvoslati jogot érdemben gyakorolhasson.

A Bíróság tehát jelentőséget tulajdonított ama körülménynek, hogy a [REDACTED] érintő határozat jogerőre emelkedett, azonban - mint kifejtettük - ennek az indítványozót érintően nem lehetett volna egyenes következménye keresetének elutasítása, különös tekintettel arra, hogy - mint indítványunkban is hivatkoztunk rá - a T. [REDACTED] a társaságot érintő bírósági ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melynek elbírálása folyamatban volt.

Jelen beadványban arról tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot, hogy a [REDACTED] érintő felülvizsgálati eljárásban a Kúria az indítványhoz 3.7. szám alatt csatolt, a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10. K. 27.586/2017/39. számú ítéletének, illetve a NAV Fellebbviteli Igazgatósága 2188109350 számú határozatának vállalkozásból kivont jövedelem kapcsán tett megállapításait hatályon kívül helyezte és e körben a NAV Fellebbviteli Igazgatóságát új eljárás lefolytatására kötelezte.

A fentiek is alátámasztják azon indítványozói érvelést, miszerint a tisztességes eljáráshoz való indítványozói jog sérült, amikor is a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozót az őt érintő közigazgatási peres eljárásban lényegében elzárta a bizonyítás lehetőségétől azon az alapon, hogy az indítványozó egyéb jövedelmére tett adóhatósági megállapítás jogszerűségét a társaság által kezdeményezett közigazgatási perben a Bíróság megállapította, illetve sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga tekintetben is, hogy sem a hatóság, sem a bíróság nem függesztette fel az indítványozót érintően folyamatban volt eljárásokat a társaságot érintő eljárások végleges lezárásáig (hiszen a hatóság az indítványozót érintően akkor kezdte meg eljárását, amikor a társaságot érintő határozattal szemben a közigazgatási peres eljárás, míg a bíróság ítéletét úgy hozta meg, hogy a társaságot érintő ítélettel szemben a Kúria előtt a felülvizsgálati eljárás még folyamatban volt).

Hivatkozunk továbbá arra is, hogy a fentiek alapján lényegében igazolást nyert, miszerint a Kúriának az indítványozót érintő ügyben a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról hozott végzése az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, és jogorvoslathoz való jogát is sértette, ugyanis a Kúria a [REDACTED] érintő felülvizsgálati eljárásban egyrészt megállapította, hogy jogszabálysértő volt az indítványozó egyéb jövedelmére tett megállapítás, és elvi élel, a döntés elvi tartalmaként mondta ki, hogy amennyiben „az adóhatóság elismeri a gazdasági esemény létrejöttét, de azt állapítja meg, hogy az nem a felek között jött létre, a számlában szereplő összegek adózó javára történő fordítását egyéb bizonyítékok híján nem vonhatja kétségbe és tekintheti az összeget az ügyvezető egyéb jövedelmének”. Utóbbi ítéleti megállapítás kétségkívül alátámasztja, hogy az indítványozót érintő ügyben mégis volt - legalább egy - olyan tényállási elem, amely a Kúria által hivatkozott következetes bírói gyakorlatba nem volt beilleszthető, és más értékelést kívánt volna. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy a Kúria a társaságot érintő eljárásban az indítványozó vonatkozásában a hatóság hatáskörének gyakorlását a társaságot kifizetői pozícióban értékelve értelmezte, mely megállapítás úgyszintén más megvilágításba helyezi az indítványozó adójogi elmarasztalását.

Mint ahogyan az indítványban hivatkoztunk rá, az Alkotmánybíróság a 3027/2018. (II. 6.) AB határozatban kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárás olyan rendkívüli perorvoslat, amely a jogerős ítélettel, illetve egyes végzésekkel szemben jogszabálysértésre hivatkozva vehető igénybe. A következetes alkotmánybírói értelmezés szerint a felülvizsgálat – bár eljárásjogi értelemben jogorvoslatnak minősül – mégsem hozható érdemi alkotmányossági összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joggal. A jogalkotó döntésén múlik ugyanis, hogy intézményesít-e ilyen rendkívüli jogorvoslatot vagy sem, és nagyfokú szabadsággal rendelkezik e jogorvoslat terjedelmét, feltételeit illetően is. **Ugyanakkor, ha biztosít ilyen jogorvoslatot, akkor ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelményeknek.** Ebből következően a felülvizsgálati eljárásnak is ki kell elégítenie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő alkotmányos elvárásokat. Álláspontunk szerint továbbá ennek a kérdésnek a megítélése körében nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az olyan közigazgatási perekben, amelyekben rendes jogorvoslatra lehetőség nincs, a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat az egyetlen eszköze az ügy érdemére kiható jogszabálysértések orvoslásának.

Álláspontunk szerint a befogadásról (függetlenül attól, hogy a kérelmet előterjesztő befogadási okot megjelöl-e, vagy sem), az ügy teljes terjedelmének vizsgálatával a Kúriának kell döntést hoznia, mely vonatkozásban meg kell vizsgálnia valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, ügy érdemére kiható jogszabálysértést, hiszen ennek alapján dönthető el, hogy a Kp. 118. §-a alapján a kérelem befogadása indokolt-e. Nem hárítható tehát a befogadhatóság indokolása a kérelmet előterjesztőre, ugyanis a Kp. nem rendelkezik arról, hogy az a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme volna, hiszen a 115. § rendelkezései szerint felülvizsgálati kérelmet a jogszabályban meghatározott döntésekkel szemben, jogszabálysértésre hivatkozással kell előterjeszteni.

Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúria nem veheti át a törvényalkotó feladatát, eljárása során nem alkothat jogot, a meglévő joganyagot pedig

kizárólag az alaptörvénnyel összhangban értelmezheti, továbbá amit a jogszabály nem tartalmaz, az nem jogi norma **(Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése; Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése).**

A fentiek alapján álláspontunk szerint egyértelműen igazolást nyert, hogy a Kúriának az indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadó végzése érdemben sértette az indítványozó tisztességes eljárásához és jogorvoslathoz való jogát, mert ügye - legalábbis részben -, nem volt a Bíróság és a Kúria által is hivatkozott egységes bírósági gyakorlat sémája szerint elbírálnak (hiszen, mint ahogyan hivatkoztunk rá, ezen ügyektől teljességgel eltérő sajátosságokat mutatott a tényállás), és a társaságot érintő jogorvoslat eredményessége az ügyében érdemben nem volt értékelhető.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.

„Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

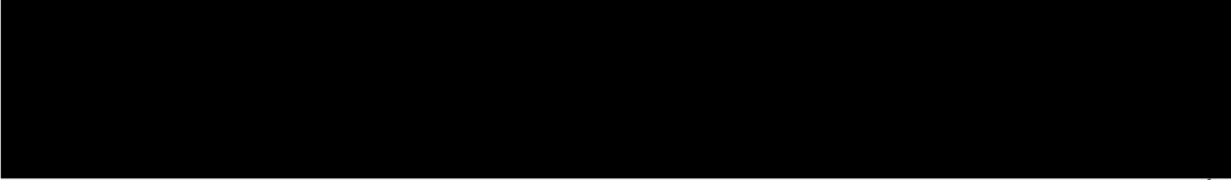
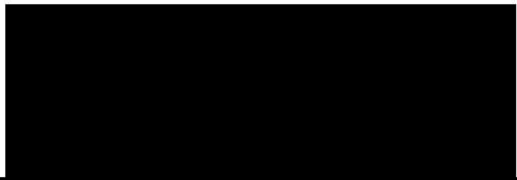
[21] Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17]}.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből levezethető, hogy amennyiben a jogalkotó a rendkívüli jogorvoslat lehetőségét – kivételesen és már alapvetően is szűkítő feltételekkel – biztosítja, megállapítható a jogorvoslathoz való jog sérelme, amennyiben a kérelem érdemi elbírálására jogszabálysértő módon nem kerül sor. A jogorvoslathoz való jog lényegi eleme a magasabb fórumhoz vagy más szervhez fordulás lehetősége, mellyel összefüggésben irreleváns, hogy ez rendes, vagy rendkívüli jogorvoslat útján biztosított, illetve ismételten hivatkozunk arra, hogy a közigazgatási perek esetében nem lehet létjogosultsága a jogorvoslathoz való jog szűkítő értelmezésének, hiszen a bíróság döntésével szemben jellemzően nincs helye rendes jogorvoslatnak, így az ügy érdemére kiható jogszabálysértés orvoslására csak rendkívüli perorvoslat körében van lehetőség.

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálása körében a fenti kiegészítő érvelést is figyelembe venni szíveskedjen.

Kelt: Miskolcon, 2019. december 03. napján

Tisztelettel:

Igazgatósága 2188109350 számú határozatának vállalkozásból kivont jövedelem kapcsán tett megállapításait hatályon kívül helyező és e körben a NAV Fellebbviteli Igazgatóságát új eljárás lefolytatására kötelező ítélete.